

NA KONEC SVĚŠTA A ZPĚTKY - VIII.

Čtvrtek, 15 prosinec 2009

Obstarali jsme si potraviny a hlavně pití, a taky jsme si vyprali. Jára koupil praxe do pračky, na jedno použití, pak rozmělil, aby měl potrubné drobné, ty nacpal do pračky a pralo se - ve stejné místnosti byla i vlnička s prkmem. Ještě bychom měli prát si za sebou do téhle prádelny umýt i ovoce, které jsme si koupili.

Přesně za dvě hodiny a vyprávěl, že kdy si tam tak spokojeně myl ovoce, tak mu kdosi řekl, že tady neměl, že tady v těch trubkách jsou bakterie, ovoce má mýt v kuchyni, která byla prakticky ve stejné klubovně jako internet a televize. Večer jsme zase korzovali a posedávali a hledali na moře za svitu měsíce a pak šli do klimatizovaného pokojíku. A vyspali se do posledního dne v Cairns, kdy jsme se rozhodli zajet se vycachtat v moři.

Jeli jsme dost dlouho autobusem, až jsme dojeli k moři. V moři byla nafouklá modrá roura položená na vodě do čtverce, a to byl prostor pro bezpečné koupání - asi tak 5 x 5 metrů. Po vstupu do vody jsem pak zjistila, že z roury je visí ke dnu síť a Jára mne navíc rozlítl požadavkem, abych se držela aspoň dva metry od okraje té roury - síť byla jsem otrávena, že to teda musím být zapíchnutá naprostě a nehnout se. Ty síť má teda značně silná zklamaly - měla jsem představu, že mají Australani ochranné síťmi snad jen větší zátoky; ani v nejméně nenapadlo, že budou mít na moři vyrobená plivátka, která i naši milovníci zahradních umývacích minibazénů by považovali za nevelká...

Překrásné, ale liduprázdňé pláže v Austrálii nemohou být využití kvůli mořským jedovatkám a ralkám - i když esvážení, že veškeré tyhle potvory přeci nemají echo, že jsme teprve dva dorazili do vody a že nestojí sešikování k útoku na nás dva. No, ale byli jsme tam sami a tak jsme se chachali, pak jsme viděli, že přijelo něco jako hovnoc (ani nevím, jak se to jmenuje slušně?) a z toho vystoupili dva muži a obdivovali v stole na pláži. Jára sešel družit a tak se dozvěděl, že tady v tom místě přede týdnem naháněl krokodýla asi pět který si odskočil přes cestu z označeného lesíka. Cedule na levé straně silnice byly žluté, výstražné a i s obrázkem krokodýla, aby to pochopila i úplně tupá Češka, že si má tady přelést krokodýle jinam, když se zašne v svém vyhrazeném území... Halt tam již krokodýli mořští a tak se mu asi zastesklo po moři (-) Osprchli jsme se slané vody a když jsem se vrátila ke stolku, Jára se bavil se starými lidmi, nejspíš manžely, kteří se zajímali, zda je tu voda teplá!!! Nevím, zda to mysleli vážně, mne ten dotaz přesně jaksi odvěci... No, a jeli jsme busem zpět. Byly cesty do busu nastupovaly a vystupovaly děti v různých kolních stejnkrojích - asi co kola, to jiné oblečení... Po návratu do Cairns jsme se najedli, vyhlila jsem na sexy prádelko a při sprchování jsem zjistila, že šampon, který mi Jára přinesl, je kondicionér, takže jsem si znovu umyla vlasy, tentokrát tekutým mýdlem, které tam bylo k dispozici a kondik jsem použila posléze. Byly úkoně mi vypadl z mokré ruky a hned se mu rozsekalo víčko - Jára to pak interpretoval své sestře v mailu, že jsem s ním prý vzteky přetila o zem (s kondíkem - ale měla jsem chuť praštit s Jarunou) a šli se projít naposled podél moře. Sedli jsme si tam pak na takovou hráz a pozorovali krabíky, kteří se batolili v písku ustoupivšího moře. Sem tam jsme něco prohodili a najednou za námi slyšim dobře šetinu - otočíme se - a chlapek středních let. Sdělil, že jedou z pouště a tam že bylo teprve hnusné horko, to zdejší je vlhké a tudíž pro něj příjemnější - měli chudáci karavan bez klimy! To bych asi nepřála, že jsme dali slovo a rozešli jsme se. Pak už jen balení, poslední ledová přání, noční procházka a na kutě.

Ráno jsme odšli k autobusu směr Magnetic Island. Přes odchodem Jára na moji žádost vyfotil naše ubytování v Cairns, jenže, protože vyšel z klimatizované místnosti ven, tak se mu opotil foťák a na fotce jen my dva rozlišíme jednotlivosti... Anna